

Presentació

Amb aquest número monogràfic, PISSARRA ha volgut obrir un debat, el més ample possible, en torn a una Llei que haurà de ser polèmica, al manco en la seva aplicació. La necessitat mateixa d'elaborar una Llei de Normalització Lingüística significa, en realitat, el reconeixement d'una situació anormal.

La discussió que ara encetam no és nova, doncs està en el carrer de temps enrera. I també a les escoles. Tots sabem i coneixem enfrontaments a Claustres i a les aules, dels quals tampoc no se'n escapen les A.P.A.S. La qual cosa és resultat de les diferents posicions que ha adoptat cadascú en el seu àmbit professional, laboral i/o en el seu entorn social i cultural.

A partir d'ara la polèmica estarà més servida que mai. I ningú no en podrà defugir. Caldrà, per tant, participar d'una manera activa en la defensa d'uns dels drets més elementals i irrenunciabls de l'home. El dret d'expressar-se en la llengua que li és pròpia, en la seva llengua. I el deure que tenen els demés de respectar-hi aquest dret, i d'adquirir per si mateixos la defensa de la llengua d'una gent i una terra que els ha acollit. Si volem fer de la nostra una societat moderna tenim ara l'ocasió per a demostrar-ho renunciant a plantetjaments maximalistes i radicalitzats. La realitat social va sempre per davant de les Lleis que la regeixen, i aquí tenim una circumstància més per a comprovar-ho.

PISSARRA

Revista periòdica d'informació de l'ensenyança de les Illes

Edita:

Sindicat Treballadors de l'ensenyança de les Illes (STEI) i Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats de les Illes

Produït per Prensa Universitaria

La revista no s'identifica necessàriament amb els articles que van signats

Portada: A. Bernabé

Imprimeix: Gráficas Terrasa

Dep. Legal.: PM 533 - 1979

PISSARRA ha demanat l'opinió a tota una sèrie d'Institucions, partits polítics i entitats.

Agraïm en primer lloc la col·laboració de les dues Institucions a les que hem demanat l'opinió. La llàstima és que haurien pogut aprofitar l'ocasió per a fer-nos un avanç dels seus propòsits i intencions de un futur, que no un inventari del que han realitzat fins ara.

Dels partits polítics, uns han contestat i altres no. El tema certament era difícil i arriscat. Cadascú jutjarà les raons per les quals han defugit la seva responsabilitat. Ademés de les posicions dels diferents partits que trobareu a les planes que segueixen, PISSARRA demanà les opinions a U.M. i P.D.P. i cap dels dos han dit ni ase ni bèstia. Els de A.P. ens digueren que suscrivien el que digués la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern Balear. I els del P.S.M. feien el mateix amb l'opinió que signava el Conseller de Cultura del Consell Insular de Menorca. I PISSARRA respecta la determinació d'ambdós partits polítics, però lamenta veure's privada de la seva opinió, pel que resta de pluralitat a un debat; i més encara pel que significa de confusió de funcions i competències entre partits polítics d'una banda i càrrecs de govern o institucions de l'altra. Però les coses són como són, i no com nosaltres voldríem.

Dels sindicats només F.E.T.E.-U.G.T. no ens ha remés la seva opinió. I de la resta d'entitats tothom ho ha fet excepte l'Obra Cultural Balear per problemes de Correus.

Hem demanat una valoració a Ignasi Ribas, des de la seva condició d'advocat, sobre la sentència recentment dictada pel Tribunal Constitucional i no la podem publicar en aquest número de PISSARRA, però ho ferem en el proper, donat el temps que s'ha torbat en esser publicada la sentència en el B.O.E.

Per acabar, PISSARRA ha decidit publicar íntegrament la Llei de Normalització lingüística perquè és conscient del servei que pot i ha de fer amb aquest número, i també per la utilitat que aquesta pot tenir per tots els nostres lectors. Dissortadament a la Llei no se li ha donat gaire publicitat i nosaltres intentam salvar aquesta mancança, sempre dins les nostres possibilitats. Desitjam que la nostra temptativa sigui fructífera i serveixi d'exemple a qui correspon.

El debat està servit i només ens cal esperar i desitjar que la Llei de Normalització lingüística sigui el que ha de ser: Una Llei de reconeixement, defensa i respecte del Català. El Castellà ja ho té assegurat.

PISSARRA